

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, 25 listopada 1968 Nr 18 Poz. 87—88

TREŚĆ:

Poz.:

87 — **Obwieszczenie Wydziału Gospodarki Wodnej i Ochrony Powietrza Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie** z dnia 12 października 1968 r. o utworzeniu Spółki Wodnej we wsi Dąbrówka, powiecie wejherowskim i nadaniu jej statutu.

88 — **Obwieszczenie Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — Oddziału Wojewódzkiego w Gdańsku** z dnia 11 listopada 1968 r. w sprawie ogłoszenia nowej taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła oraz trzody chlewnej.

87

OBWIESZCZENIE

Wydziału Gospodarki Wodnej i Ochrony Powietrza Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie

z dnia 12 października 1968 r.

o utworzeniu Spółki Wodnej we wsi Dąbrówka, powiecie wejherowskim i nadaniu jej statutu.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 112 ust. 2 w związku z art. 114 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz.U. Nr 34, poz. 158)Wydział Gospodarki Wodnej i Ochrony Powietrza Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie decyzją z dnia 5 września 1968 r. Nr WGW-II-058/31/W utworzył Spółkę Wodną we wsi Dąbrówka, powiecie wejherowskim i nadał jej statut.

Statut ten ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia — z wyjątkiem postanowień zawartych w §§ 8—28 i 30—41, które są identyczne z §§ 8—28 i 30—41 statutu wzorcowego spółek wodnych melioracyjnych ogłoszonego w Monitorze Polskim z 1964 r. Nr 17 pod poz. 81.

Kierownik Wydziału
inż. Zenon Dorniak

Załącznik do obwieszczenia Wydziału Gospodarki Wodnej i Ochrony Powietrza Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie z dnia 12 października 1968 r.

STATUT

Spółki Wodnej we wsi Dąbrówka, powiecie wejherowskim

Rozdział I

Przepisy ogólne.

§ 1.

Spółka Wodna, której dotyczy niniejszy statut, nosi nazwę „Spółka Wodna we wsi Dąbrówka, powiecie wejherowskim" i w dalszej treści statutu zwana jest „Spółką".

§ 2.

Siedzibą Spółki jest wieś Dąbrówka w gromadzie Luzino, powiecie wejherowskim.

§ 3.

Terytorialny zasięg działalności Spółki obejmuje grunty we wsiach: Dąbrówka, Robakowo, Sopieszyno, Ustarbowo, Gowino i Przetoczyno — określone w wykazie członków Spółki oraz gruntów i obiektów gospodarki wodnej objętych jej zasięgiem działania — prowadzonym przez Zarząd Spółki.

§ 4.

Spółkę tworzy się na czas nieokreślony.

§ 5.

1. Spółka jest osobą prawną; osobowość prawną nabywa ona przez wpisanie do księgi wodnej.
2. Spółka odpowiada za swe zobowiązania całym swoim majątkiem.
3. Członkowie Spółki nie odpowiadają wobec osób trzecich za zobowiązania Spółki.

§ 6.

Spółka używa pieczęci zawierającej nazwę i adres Spółki.

Rozdział II

Cel Spółki oraz sposób i środki służące do osiągnięcia tego celu.

§ 7.

Celem Spółki jest:

1) budowa (pod którą rozumie się również przebudowę, rozbudowę i odbudowę) urządzeń melioracji wodnych — szczegółowych i półpodstawowych — z wyjątkiem urządzeń budowanych przez Państwo;
2) współudział w budowie urządzeń melioracji wodnych — podstawowych i szczegółowych — realizowanej przez Państwo;
3) utrzymywanie w odpowiednim stanie technicznym i eksploatacja urządzeń melioracji wodnych — szczegółowych i półpodstawowych — w sposób zgodny z ich przeznaczeniem;
4) organizowanie racjonalnej gospodarki rolnej na zmeliorowanych terenach, a w szczególności:
   a) uintensywniania gospodarki rolnej na zmeliorowanych gruntach ornych,
   b) racjonalnej gospodarki wodnej na użytkach rolnych,
   c) zagospodarowania zmeliorowanych łąk i pastwisk,
   d) wspólnej pielęgnacji oraz nawożenia łąk i pastwisk.

....

§ 29.

W skład zarządu Spółki wchodzą:

1) przewodniczący — Jan Pobłocki, zamieszkały we wsi Dąbrówka,
2) zastępca przewodniczącego — Paweł Labuda, zamieszkały we wsi Dąbrówka,
3) skarbnik — Paweł Tobras, zamieszkały we wsi Dąbrówka,
4) członek zarządu — Józef Szewczyk, zamieszkały we wsi Dąbrówka,

....

§ 42.

Spółka może być członkiem Związku Spółek Wodnych w powiecie wejherowskim.

88

OBWIESZCZENIE

Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — Oddziału Wojewódzkiego w Gdańsku

z dnia 11 listopada 1968 r.

w sprawie ogłoszenia nowej taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła oraz trzody chlewnej.

Zgodnie z § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1961 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 3, poz. 6; z 1965 r. Nr 7, poz. 36 i z 1967 r. Nr 6, poz. 22) ogłasza się — w załączniku Nr 1 do niniejszego obwieszczenia — taryfę składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła oraz trzody chlewnej, ustaloną decyzją Ministra Finansów Nr BP/RMU/176/68 z dnia 15 lipca 1968 r.

Taryfa ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r. w miejsce:

1) taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła, ustalonej decyzją Ministra Finansów Nr BP-RMU/31/64 z dnia 13 kwietnia 1964 r.;
2) taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej, ustalonej decyzją Ministra Finansów Nr BP-RMU/6017/443/67 z dnia 11 listopada 1967 r.

Zgodnie z ust. 2 okólnika Nr 47/48 Naczelnego Dyrektora Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z dnia 16 sierpnia 1968 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła oraz trzody chlewnej, ogłasza się — w załączniku Nr 2 do niniejszego obwieszczenia — składki za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła na obszarze województwa gdańskiego, wchodzące w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Z dniem tym staną się nieaktualne obwieszczenia Oddziału Wojewódzkiego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w Gdańsku:

1) z dnia 5 września 1964 r. w sprawie ogłoszenia taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła na obszarze województwa gdańskiego (Dz. Urz. WRN Nr 12, poz. 80) i
2) z dnia 2 września 1968 r. o ustaleniu nowej taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni, bydła i trzody chlewnej (Dz. Urz. WRN Nr 14, poz. 71).

Dyrektor
A. Potulski

Załącznik Nr 1 do obwieszczenia Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — Oddziału Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 11 listopada 1968 r.

TARYFA SKŁADEK

za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła oraz trzody chlewnej ustalona decyzją Ministra Finansów Nr BP/RMU/176/68 z dnia 15 lipca 1968 r.

§ 1.

Ubezpieczenie na wypadek padnięcia i dobicia z konieczności koni i bydła.

1. Składka za ubezpieczenie na wypadek padnięcia i dobicia z konieczności wynosi:

Przedmiot ubezpieczenia	Składka roczna w % sumy ubezpieczenia
1. Konie	
a) właścicieli posiadających 0,5 ha gruntów i więcej	5,7%
b) właścicieli bezrolnych lub właścicieli posiadających poniżej 0,5 ha gruntów	10,0%
2. Bydło	3,0%

2. W powiatach, w których suma odszkodowań w obowiązkowym ubezpieczeniu koni i bydła przekracza 80% sumy zainkasowanych składek w stosunku rocznym przeciętnie w okresie ostatnich pięciu lat, składka roczna wymieniona w ust. 1 może być podwyższona, nie więcej jednak niż o 20%.
Wysokość składki w powyższych granicach określi Państwowy Zakład Ubezpieczeń.
3. W powiatach, w których suma odszkodowań w obowiązkowym ubezpieczeniu koni i bydła nie przekracza 60% sumy zainkasowanych składek w stosunku rocznym przeciętnie w okresie ostatnich pięciu lat, składka roczna wymieniona w ust. 1 może być obniżona, nie więcej jednak niż o 20%.
Obniżenie składki może być dokonane tylko wówczas, gdy suma wypłaconych odszkodowań w skali wojewódzkiej w obowiązkowym ubezpieczeniu koni i bydła nie przekracza 70% sumy zainkasowanych składek w stosunku rocznym przeciętnie w okresie ostatnich pięciu lat.
Wysokość składki w powyższych granicach określi Państwowy Zakład Ubezpieczeń.

§ 2.

Ubezpieczenie na wypadek padnięcia i dobicia z konieczności trzody chlewnej.

Składka za ubezpieczenie na wypadek padnięcia i dobicia z konieczności trzody chlewnej wynosi:

a) 20 zł za jedną sztukę trzody chlewnej sprzedanej w uspołecznionym punkcie skupu, lub
b) 1,2% kwoty uzyskanej ze sprzedaży trzody chlewnej w uspołecznionym punkcie skupu.

Zastosowanie składki ryczałtowej, o której mowa w pkt. a) względnie składki wyrażonej w procentach kwoty uzyskanej ze sprzedaży trzody chlewnej w uspołecznionym punkcie skupu, o której mowa w pkt b), następuje na podstawie uchwały właściwej powiatowej (miejskiej) rady narodowej.

§ 3.

Ubezpieczenie kosztów leczenia koni, bydła i trzody chlewnej objętych obowiązkowym ubezpieczeniem na wypadek padnięcia i dobicia z konieczności.

1. Składka za ubezpieczenie kosztów leczenia bydła i koni, przy którym Państwowy Zakład Ubezpieczeń zwraca w granicach sumy ubezpieczenia koszty bezskutecznego leczenia zwierząt oraz w pełnej wysokości (bez ograniczenia sumą ubezpieczenia) koszty operacyjnego usuwania obcego ciała u bydła i operacyjnego leczenia morzyska u koni (bez względu na wynik operacji) — wynosi:

Przedmiot i suma ubezpieczenia kosztów leczenia zwierzęcia	Roczna składka w % sumy ubezp.
Konie i bydło	
1) przy sumie ubezpieczenia 200 zł	2,5% — 5,0%
2) przy sumie ubezpieczenia 300 zł	2,1% — 4,5%
3) przy sumie ubezpieczenia 400 zł	1,7% — 4,0%

Wysokość składki dla poszczególnych powiatów określa w powyższych granicach Państwowy Zakład Ubezpieczeń, w oparciu o dane dotyczące kosztów leczenia zwierząt w danym powiecie w okresie ostatnich trzech lat i biorąc pod uwagę szkodowość w obowiązkowym ubezpieczeniu koni i bydła w okresie ostatnich pięciu lat.
2. W powiatach, w których suma odszkodowań w obowiązkowym ubezpieczeniu koni i bydła nie przekracza 60% sumy zainkasowanych składek w stosunku rocznym w okresie ostatnich pięciu lat, mogą być zastosowane stawki specjalne w granicach od 2 do 5 zł od jednego zwierzęcia za ubezpieczenie kosztów bezskutecznego leczenia (w granicach sumy ubezpieczenia) oraz kosztów operacyjnego usuwania obcego ciała u bydła i operacyjnego leczenia morzyska u koni, bez względu na wynik operacji (bez ograniczenia sumą ubezpieczenia).
Wysokość składki w powyższych granicach oraz wysokość zwrotu kosztów leczenia dla poszczególnych powiatów określi Państwowy Zakład Ubezpieczeń, w oparciu o dane dotyczące kosztów leczenia zwierząt w danym powiecie w okresie ostatnich trzech lat.
3. Składka za ubezpieczenie kosztów leczenia koni, bydła i trzody chlewnej przy którym Państwowy Zakład Ubezpieczeń zwraca koszty leczenia zwierząt niezależnie od wyni-

ków leczenia — bez ograniczenia sumą ubezpieczenia — wynosi:

1) składki minimalne:
   — za konie 120 zł
   — za bydło 60 zł
   — za trzodę chlewną 25 zł
   (zastosowanie składek minimalnych nastąpi w tych powiatach, w których koszty leczenia, przeciętnie w ciągu ostatnich dwóch lat, w przeliczeniu na jedno zwierzę, nie przekraczają w przypadku koni — 96 zł, bydła — 48 zł i trzody chlewnej — 20 zł);
2) składki podwyższone:
   — za konie 140 zł
   — za bydło 80 zł
   — za trzodę chlewną 35 zł
   (zastosowanie składek podwyższonych nastąpi w tych powiatach, w których koszty leczenia, przeciętnie w ciągu ostatnich dwóch lat, w przeliczeniu na jedno zwierzę, kształtują się w granicach: w przypadku koni — do 112 zł, bydła — do 64 zł i trzody chlewnej — do 28 zł)
3) składki maksymalne:
   — za konie 160 zł
   — za bydło 100 zł
   — za trzodę chlewną 45 zł
   (zastosowanie składek maksymalnych nastąpi w tych powiatach, w których koszty leczenia, przeciętnie w ciągu ostatnich dwóch lat, w przeliczeniu na jedno zwierzę, przekraczają w przypadku koni — 112 zł, bydła — 64 zł i trzody chlewnej — 28 zł).

Wysokość składki dla poszczególnych powiatów według stawek podanych w pkt 1, 2 i 3 — uwzględniających obowiązującą od 1 stycznia 1968 r. taryfę opłat za usługi weterynaryjne — określi Państwowy Zakład Ubezpieczeń w zależności od zakresu odpowiedzialności Zakładu oraz kształtowania się kosztów leczenia w okresie ostatnich dwóch lat.

4. W powiatach, w których przy zastosowaniu składki podanej w ust. 3 pkt 1 suma wypłaconych należności z tytułu zwrotu pełnych kosztów leczenia koni i bydła oraz trzody chlewnej nie przekracza 60% sumy zainkasowanych składek w stosunku rocznym, przeciętnie w okresie ostatnich dwóch lat, składka roczna może być zmniejszona, nie więcej jednak niż o 20%.

Wysokość składki w powyższych granicach określi Państwowy Zakład Ubezpieczeń.

5. W powiatach, w których przy zastosowaniu składki podanej w ust. 3 pkt 3 suma wypłaconych należności z tytułu zwrotu pełnych kosztów leczenia koni i bydła oraz trzody chlewnej przekracza 80% sumy zainkasowanych składek w stosunku rocznym, przeciętnie w okresie ostatnich dwóch lat, składka roczna może być podwyższona, nie więcej jednak niż o 20%.

Wysokość składki w powyższych granicach określi Państwowy Zakład Ubezpieczeń.

§ 4.

Rozszerzony zakres ubezpieczenia.

Składki eksperymentalne za rozszerzony — na podstawie uchwały powiatowej rady narodowej — zakres ubezpieczenia za szkody powstałe z powodu uboju krowy na skutek całkowitej utraty mleczności, spowodowanej nieuleczalną chorobą, uboju konia na skutek całkowitej utraty przydatności użytkowej, spowodowanej wypadkiem lub nieuleczalną chorobą i inne — określi Państwowy Zakład Ubezpieczeń w porozumieniu z powiatową radą narodową.

Składka eksperymentalna nie może być zastosowana na okres dłuższy niż 5 lat.

§ 5.

Tracą moc:

1) taryfa składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła ustalona decyzją Ministra Finansów Nr BP-RMU/31/64 z dnia 13 kwietnia 1964 r.;
2) taryfa składek za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej ustalona decyzją Ministra Finansów Nr BP-RMU/6017/443/67 z dnia 11 listopada 1967 r.

§ 6.

Taryfa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1969 r.

Załącznik Nr 2 do obwieszczenia Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — Oddziału Wojewódzkiego w Gdańsku z dnia 11 listopada 1968 r.

Składki za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła na obszarze województwa gdańskiego.

Na podstawie § 1 ust. 2 i 3 oraz § 3 taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła oraz trzody chlewnej, ustalonej decyzją Ministra Finansów Nr BP/RMU/176/68 z dnia 15 lipca 1968 r. — która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 1969 r. — Państwowy Zakład Ubezpieczeń określił wysokość składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła na obszarze województwa gdańskiego jak następuje:

1. Składki roczne za obowiązkowe ubezpieczenie na wypadek padnięcia lub dobicia z konieczności:
   1) koni należących:
      a) do osób posiadających 0,5 ha i więcej gruntów w mieście Elblągu oraz w powiatach: elbląskim, kwidzyńskim, malborskim, nowodworskim, starogardzkim i sztumskim — 5,7% zaś na pozostałym obszarze województwa — 6,8% sumy ubezpieczenia,
      b) do osób bezrolnych lub posiadających mniej niż 0,5 ha gruntów w mieście i powiatach wymienionych pod literą a — 10% zaś na pozostałym obszarze województwa — 12% sumy ubezpieczenia;
   2) bydła w mieście i powiatach wymienionych w punkcie 1 pod literą a — 3,0% zaś na pozostałym obszarze województwa — 3,6% sumy ubezpieczenia.
2. Składki roczne za ubezpieczenie kosztów leczenia koni i bydła objętych obowiązkowym ubezpieczeniem na wypadek padnięcia lub dobicia z konieczności:
   1) przy sumie ubezpieczonych kosztów leczenia ograniczonej do 300 zł w powiecie i mieście Elbląg, powiecie i mieście Tczew oraz w powiatach: gdańskim, kartuskim, kościerskim, kwidzyńskim, lęborskim, malborskim, nowodworskim, puckim i sztumskim — 10 zł, a w miastach Gdyni i Sopocie oraz w powiecie starogardzkim — 13 zł za jedno zwierzę;*)
   2) przy ubezpieczeniu pełnych kosztów leczenia (to jest bez ograniczenia sumy ubezpieczenia) w powiecie wejherowskim — 160 zł od jednego konia i 80 zł od jednej sztuki bydła*).
3. Składki wymienione w ust. 1 i 2 wchodzą w życie — na obszarze województwa gdańskiego — z dniem 1 stycznia 1969 r. i z tym dniem przestaną obowiązywać składki, o których mowa w obwieszczeniach Oddziału Wojewódzkiego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń w Gdańsku:
   1) z dnia 5 września 1964 r. w sprawie ogłoszenia taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni i bydła na obszarze województwa gdańskiego (Dz. Urz. WRN Nr 12, poz. 80) i
   2) z dnia 2 września 1968 r. o ustaleniu nowej taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie koni, bydła i trzody chlewnej (Dz. Urz. WRN Nr 14, poz. 71).

---

*) W ust. 2 nie wymienia się miasta Gdańska, gdyż na obszarze tego miasta, zakresu obowiązkowego ubezpieczenia koni i bydła nie rozciągnięto — w trybie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia zwierząt gospodarczych (Dz. U. Nr 33, poz. 191) — na koszty leczenia tych zwierząt.

Warunki prenumeraty

Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku
w roku 1969

Opłata za prenumeratę wynosi:

rocznie — 18 zł (ze skorowidzem)
półrocznie — 10 zł (bez skorowidza).

Opłata winna być uiszczona z góry, przed okresem prenumeraty, na konto Nr 304-94/2/62 „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku" w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

W przypadku nieotrzymania kolejnego numeru, reklamacje należy składać w Administracji Dziennika w ciągu 7 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk ul. Okopowa 21/27, I piętro, pokoje: Nr 133 H (Redakcja — tel. 31-68-21 wewn. 384) i Nr 131 (Administracja — tel. 31-68-21 wewn. 268).

Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8,30 do 15,30.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. Cena pojedyńczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości stron — 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. Wpłatę na prenumeratę należy uiścić z góry na konto 304-94/2/62 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt 10,50 zł od jednego dokumentu i 1,50 zł od każdego dalszego dokumentu.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 0,90 zł. Gdańskie Zakłady Graficzne, zam. 1280 — E-2.